

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/68/EY,

annettu 6 päivänä syyskuuta 2006,

neuvoston direktiivin 77/91/ETY muuttamisesta julkisten osakeyhtiöiden perustamisen sekä niiden pääoman säilyttämisen ja muuttamisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 44 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsen- ten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muu- tettaessa 13 päivänä joulukuuta 1976 annetussa toisessa neuvoston direktiivissä 77/91/ETY ⁽³⁾ säädetään useille täl- laisten yhtiöiden toteuttamille pääomaa koskeville toimen- piteille asetetuista vaatimuksista.
- (2) Komissio päättää 21 päivänä toukokuuta 2003 Euroo- pan parlamentille ja neuvostolle annetussa tiedonannos- saan ”Yhtiöoikeuden uudistaminen ja omistajaohjauksen (corporate governance) parantaminen Euroopan unionissa – etenemissuunnitelma”, että direktiivin 77/91/ETY yksin- kertaistaminen ja nykyaikaistaminen edistäisi merkittävästi yritysten tehokkuutta ja kilpailukykyä heikentämättä osake- keenomistajien ja velkojen suojaa. Kyseiset tavoitteet ovat ensisijaisen tärkeitä, mutta ne eivät vähennä tarvetta viipy- mättä tarkastella yleisesti sellaisten pääoman säilyttämistä koskevan järjestelmän vaihtoehtojen toteuttamiskelpoi- suutta, jotka riittävästi suojaisivat julkisen osakeyhtiön vel- kojen ja osakkeenomistajien etuja.

- (3) Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia julkisten osakeyhtiöiden antaa osakkeita muuta vastiketta kuin rahaa vastaan hank- kimatta erityistä asiantuntijan arviota, jos on kyse vastik- keesta, jonka arvostamiselle on käytettävissä selkeä vertailukohta. Vähemmistöosakkaille olisi kuitenkin taat- tava oikeus vaatia tällaista arvostamista.
- (4) Julkisten osakeyhtiöiden olisi sallittava hankkia omia osakkeitaan yhtiön jakokelpoisten rahastojen mukaiseen enimmäismäärään saakka, ja jaksoa, jonka ajaksi yhtiöko- kous voi myöntää hankintavaltuudet, olisi pidennettävä joustavuuden lisäämiseksi ja yhtiöiden hallinnollisten rasit- teiden keventämiseksi, jotta yhtiöt voivat reagoida nopeasti niiden osakkeiden hintaan vaikuttavaan markkinakehitykseen.
- (5) Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia julkisten osakeyhtiöiden tarjota rahoitusta ulkopuolisille yhtiön osakkeiden hankin- taan yhtiön jakokelpoisten rahastojen mukaiseen enim- mäismäärään saakka voidakseen reagoida joustavammin osakepääomansa omistusrakenteissa tapahtuviin muutok- siin. Tähän mahdollisuuteen olisi liitettävä takeita ottaen huomioon tämän direktiivin tavoitteen suojata sekä osake- keenomistajia että ulkopuolisia.
- (6) Standardoidun velkojen suojan vahvistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa velkojen olisi voitava turvautua tietyin ehdoin oikeudellisiin tai hallinnollisiin menettelyihin, jos niiden saatavat ovat uhattuina julkisen osakeyhtiön pää- oman vähentymisen seurauksena.
- (7) Varmistaakseen markkinoiden väärinkäytön ehkäisemisen jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanossa sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päi- vänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ⁽⁴⁾, Euroopan parlamen- tin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpan- nosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuk- sen (EY) N:o 2273/2003 ⁽⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta hyväksytyjen markkinakäytäntöjen, hyödykejohdannaisia koskevan sisäpiiritiedon määrittämisen, sisäpiiriluetelo- jen laatimisen, johtohenkilöiden arvopaperikaupoista ilmoittamisen ja epäilyttävistä arvopaperikaupoista ilmoit- tamisen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission direktiivin 2004/72/EY ⁽⁶⁾ säännökset.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 25.11.2005, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. maaliskuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. hei- näkuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33.

⁽⁶⁾ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 70.

- (8) Sen vuoksi direktiivi 77/91/ETY olisi muutettava vastaavasti.
- (9) Jäsenvaltioita kannustetaan paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 77/91/ETY seuraavasti:

- 1) korvataan 1 artiklan 1 kohdan 21 luetelmakohta seuraavasti:

”— Unkarissa:

nyilvánosan működő részvénytársaság.”;

- 2) lisätään artiklat seuraavasti:

”10 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY (*) 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan määritelmän mukaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 19 alakohdan määritelmän mukaisia rahamarkkinavälineitä annetaan hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana ja kyseiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet arvostetaan sillä painotetulla keskihinnalla, jolla niillä on käyty kauppaa kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdan määritelmän mukaisilla säännellyillä markkinoilla kansallisessa lainsäädännössä määritettävän riittävän pitkän ajan ennen kyseisen muun vastikkeen kuin rahan antamispäivää.

Jos poikkeukselliset olosuhteet kuitenkin ovat vaikuttaneet kyseiseen hintaan siten, että omaisuuserän arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, mukaan lukien tilanteet, joissa kyseisten siirrettävien arvopapereiden tai rahamarkkinavälineiden markkinoista on tullut epälikvidiä, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtoelimen aloitteesta ja vastuulla. Tällaiseen uudelleen arvostamiseen sovelletaan 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käyvästä arvosta

tunnustettu riippumaton asiantuntija on jo antanut lausunnon, ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- käypä arvo määritetään enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi;
- arvostaminen on tehty vastikkeeksi annettavien omaisuuserien kaltaiseen omaisuuteen sovellettavien, jäsenvaltioissa yleisesti hyväksyttyjen arvostamismäärien ja -periaatteiden mukaisesti.

Jos kyseessä ovat uudet olosuhteet, joissa omaisuuserän käypä arvo on vastikkeen antamispäivänä huomattavasti muuttunut, on arvostaminen tehtävä uudelleen hallinto- tai johtoelimen aloitteesta ja vastuulla. Tällaiseen uudelleen arvostamiseen sovelletaan 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Jos tällaista uudelleen arvostamista ei tehdä, yksi tai useampi osakkeenomistaja, joka omistaa yhtiön merkitystä pääomasta yhteensä vähintään 5 prosenttia päivänä, jona päätös pääoman korottamisesta tehdään, voi vaatia riippumattoman asiantuntijan arviota, jolloin on sovellettava 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa. Tällainen osakkeenomistaja voi esittää tai tällaiset osakkeenomistajat voivat esittää vaatimuksen siihen päivään asti, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, edellyttäen että päivänä, jona vaatimus esitetään, osakkeenomistaja omistaa tai osakkeenomistajat omistavat yhtiön merkitystä pääomasta yhä yhteensä vähintään 5 prosenttia, kuten päivänä jona päätös pääoman korottamisesta tehtiin.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, jos hallinto- tai johtoelimen päätöksellä muuna vastikkeena kuin rahana annetaan sellaisia muita varoja kuin 1 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä, joiden käypä arvo perustuu edellisen tilikauden lakisääteiseen tilinpäätökseen, edellyttäen, että tilinpäätös on tarkastettu tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY (**) mukaisesti.

Sovelletaan tarvittavin muutoksin, mitä 2 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään.

10 b artikla

1. Jos 10 a artiklassa tarkoitettu muu vastike kuin raha annetaan ilman 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiantuntijan lausuntoa, 3 artiklan h kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi on kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona omaisuuserä annetaan vastikkeeksi, julkaistava ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- kuvaus kyseessä olevasta muusta vastikkeesta kuin rahasta;

(¹) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- b) vastikkeen arvo, arvostamisen lähde ja soveltuviissa tapauksissa arvostamismenetelmä;
- c) lausunto siitä, vastaako saatu arvo ainakin tällaista vastiketta vastaan annettavien osakkeiden lukumäärää ja nimellisarvoa tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollista vasta-arvoa sekä soveltuviissa tapauksissa näistä osakkeista suoritettavaa ylikurssia;
- d) lausunto siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita suhteessa alkuperäiseen arvostamiseen.

Julkaisemisen on tapahduttava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyllä tavalla direktiivin 68/151/ETY 3 artiklan mukaisesti.

2. Jos muuta vastiketta kuin rahaa ehdotetaan annettavaksi ilman 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asian-tuntijan lausuntoa ehdotetun 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pääoman korottamisen yhteydessä, pääoman korottamispäätöksen päivämäärän ja 1 kohdassa tarkoitettua tietoja sisältävä ilmoitus on julkaistava kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyllä tavalla direktiivin 68/151/ETY 3 artiklan mukaisesti, ennen kuin muuna vastikkeena kuin rahana annettava omaisuus on määrää antaa. Tällöin 1 kohdan mukainen ilmoitus rajoittuu lausuntoon siitä, ettei ole ilmennyt uusia olosuhteita edellä tarkoitettua ilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

3. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä riittävät takeet sen varmistamiseksi, että 10 a artiklan ja tämän artiklan mukaista menettelyä noudatetaan annettaessa muuta vastiketta kuin rahaa ilman 10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asian-tuntijan lausuntoa.

(*) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/31/EY (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 60).

(**) EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.;

- 3) muutetaan 11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
 - a) korvataan ilmaus ”10 artiklassa” ilmauksella ”10 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa”;
 - b) lisätään seuraava virke:

”Sovelletaan tarvittavin muutoksina, mitä 10 a ja 10 b artiklassa säädetään.”;

- 4) korvataan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat sallia yhtiön hankkia omia osakkeita joko itse tai sellaisen henkilön kautta, joka toimii omissa nimissään mutta kyseisen yhtiön lukuun, sanotun kuitenkin rajoittamatta kaikkien samassa asemassa olevien osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

2003/6/EY (*) soveltamista. Siltä osin kuin osakkeiden hankkiminen sallitaan, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tällaiset hankinnat täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) hankintavaltuuden antaa yhtiökokous, joka määrittelee tällaisten hankintojen ehdot ja edellytykset ja erityisesti hankittavien osakkeiden enimmäismäärän, valtuuden voimassaoloajan, jonka enimmäispituus määritellään kansallisessa lainsäädännössä kuitenkin siten, että se ei saa olla pidempi kuin viisi vuotta, sekä vastikkeellisessa hankinnassa vastikkeen enimmäis- ja vähimmäismäärän. Yhtiön hallinto- tai johtoelimen jäsenen on varmistuttava siitä, että aina kun osakkeita hankitaan tällaisen valtuuden nojalla, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- b) osakkeiden hankkiminen, mukaan luettuina yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, ei saa johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 15 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi;
- c) hankinta voi koskea ainoastaan täysin maksettuja osakkeita.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi asettaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hankintojen edellytykseksi mitkä hyvänsä seuraavista:

- i) hankittujen osakkeiden, mukaan luettuina yhtiön aiemmin hankkimat ja sillä olevat osakkeet sekä osakkeet, jotka omissa nimissään mutta yhtiön lukuun toiminut henkilö on hankkinut, nimellisarvo tai, jos nimellisarvoa ei ole, kirjanpidollinen vasta-arvo ei saa ylittää jäsenvaltioiden määrittelemää rajaa. Tämän rajan on oltava vähintään 10 prosenttia merkitystä pääomasta;
- ii) yhtiön yhtiöjärjestyksessä tai perustamiskirjassa määrätään yhtiön oikeudesta hankkia omia osakkeitaan siten kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, hankittavien osakkeiden enimmäismäärästä, oikeuden voimassaoloajasta ja vastikkeen enimmäis- tai vähimmäismäärästä;
- iii) yhtiö täyttää asianmukaiset raportointi- ja ilmoitusvaatimukset;
- iv) tiettyjä jäsenvaltioiden määrittelemiä yhtiöitä voidaan vaatia mitätöimään hankitut osakkeet edellyttäen, että mitätöityjen osakkeiden nimellisarvoa vastaava summa sisällytetään rahastoon, jota ei voida jakaa osakkeenomistajille muuta kuin siinä tapauksessa, että merkittävää pääomaa alennetaan. Tätä rahastoa voidaan käyttää ainoastaan merkityn pääoman korottamiseen siirrolla rahastosta merkittävään pääomaan;
- v) hankinta ei saa vaarantaa velkojien saatavien suorittamista.

(*) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.;

- 5) korvataan 20 artiklan 3 kohdassa ilmaus ”15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa” ilmauksella ”15 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa”;

- 6) korvataan 23 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio sallii yhtiön joko suoraan tai välillisesti antaa varoja, lainaa tai vakuus käytettäväksi sitä varten, että ulkopuolinen hankkii yhtiön osakkeita, sen on edellytettävä, että tällaisiin toimiin sovelletaan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä alakohdassa säädettyjä edellytyksiä.

Toimet on toteutettava hallinto- tai johtaelimen vastuulla markkinaehtoisesti, erityisesti yhtiölle maksettuihin korkoon nähden sekä yhtiölle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja lainoja ja ennakkoja varten annettuun vakuuteen nähden. Ulkopuolisen tai, monenvälisten toimien osalta, jokaisen vastapuolen luottokelpoisuus on tutkittava asianmukaisesti.

Hallinto- tai johtaelimen on saatava toimille ennakkoon yhtiökokouksen hyväksyntä, ja yhtiökokouksen on tehtävä päätös päätösvaltaisuutta ja enemmistöä koskevien 40 artiklan säännösten mukaisesti. Hallinto- tai johtaelimen on annettava yhtiökokoukselle kirjallinen selvitys, jossa ilmoitetaan syyt toimen toteuttamiseen, yhtiön intressi toimen toteuttamiseen, toimen toteuttamisedot, riskit, joita toimi aiheuttaa yhtiön maksuvalmiudelle ja maksukykyisyydelle, sekä hinta, jolla kyseisen ulkopuolisen on määrä hankkia osakkeet. Selvitys on toimitettava rekisteriin julkaistavaksi direktiivin 68/151/ETY 3 artiklan mukaisesti.

Ulkopuolisille myönnetty kokonaisrahoitus ei saa milloinkaan johtaa nettovarallisuuden alentumiseen 15 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua määrää pienemmäksi, ottaen huomioon myös nettovarallisuuden mahdollinen alentuminen, kun yhtiö on hankkinut omia osakkeitaan tai kun niitä on hankittu yhtiön lukuun 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Yhtiön on sisällytettävä taseensa vastattavaa-puolelle kokonaisrahituksen määrää vastaava varaus, joka ei ole jaettavissa.

Jos ulkopuolinen yhtiön rahoituksella hankkii yhtiön omia osakkeita 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai merkitsee merkityn pääoman korotuksen yhteydessä liikkeeseen laskettuja osakkeita, hankinta tai merkintä on tehtävä käypään hintaan.”;

- 7) lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Jos 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimen osapuolena olevan yhtiön hallinto- tai johtaelimen jäseniä tai konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettua neuvoston direktiivin 83/349/ETY (*) 1 artiklassa tarkoitettujen emoyrityksen hallinto- tai johtaelimen jäseniä tai emoyritys itse taikka henkilöitä, jotka toimivat omissa nimissään mutta kyseisten elinten jäsenten tai kyseisen yrityksen

puolesta, on osapuolena tällaisessa toimessa, jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin takein, että kyseinen toimi ei ole ristiriidassa yhtiön etujen kanssa.

(*) * EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/43/EY.”;

- 8) korvataan 27 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Sovelletaan, mitä 10 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 10 a ja 10 b artiklassa säädetään.”;

- 9) korvataan 32 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Merkittyä osakepääomaa alennettaessa ainakin niillä velkojilla, joiden saatavat ovat syntyneet ennen alentamispäätöksen julkaisemista, on oikeus ainakin saada vakuus saataville, jotka eivät ole erääntyneet ennen tätä julkistamispäivää. Jäsenvaltiot eivät saa evätä tätä oikeutta, ellei velkijan suojana ole riittäviä takeita tai elleivät tällaiset takeet ole tarpeettomia yhtiön varat huomioon ottaen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä ensimmäisessä alakohdassa edellytetyn oikeuden käyttämisen edellytykset. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että velkojilla on oikeus hakea soveltuvilta hallinto- tai oikeusviranomaisilta riittäviä takeita edellyttäen, että velkojat voivat uskottavasti osoittaa, että merkityn pääoman alentamisen vuoksi niiden saatavien suorittaminen on vaarassa eikä kyseiseltä yhtiöltä ole saatu riittäviä takeita.”;

- 10) korvataan 41 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat poiketa siitä, mitä säädetään 9 artiklan 1 kohdassa, 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä virkkeessä sekä 25, 26 ja 29 artiklassa, siltä osin kuin poikkeaminen on tarpeen sellaisten säännösten antamiseksi tai soveltamiseksi, joiden tarkoituksena on edistää henkilöstön tai muiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen henkilöryhmien osallistumista yritysten pääomaan.”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 15 päivänä huhtikuuta 2008.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

3 artikla

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä syyskuuta 2006.

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. LEHTOMÄKI